

Po setkání v Barceloně začne evropská pouť, která v průběhu roku půjde z místa na místo v západní i východní Evropě a jejíž etapy budou včas oznamované. Jejím hlubokým smyslem bude, abychom se spojili do "společného tvůrčího úsilí". Vyjde ze Sevilly 29. února a potom bude postupovat na sever Španělska.

L I S T V Š E M S P O L E Č E N S T V Í M 1/

Uprostřed civilizace, která vyvyšuje úspěch a konzum, vydávajíc člověka izolaci a rezignaci, jsou všude viditelné znaky jiné civilizace. Duch Boží prochází celým dnešním světem a mnozí začínají vycházet z pasivity, aby vstoupili do společného tvůrčího úsilí.

Na severní polokouli a stejně tak na jižní, v zemích východu tak jako na západě, ve všech systémech konzum vyvíjí neodolatelný tlak a váže lidské síly. Bohatí i chudí jsou vzati do jeho koloběhu anebo si ~~xxx~~ přejí do něho vstoupit. Zahrnuje v sobě nespravedlnosti, které vyúsťují do znásilnění práv 2/3 lidstva. Zanechává za sebou nesmírnou prázdnotu.

Ale v posledních létech nás ohromil objev, že křesťané, když nejsou rozdělení, ale v společenství, jsou schopní strhnout se sebou mnohé, aby tak mohli vyjít z této prázdnoty a společně tvořit. Mezi jiným mohou působit na společné rozdělování "dober" na celé zemi. tímto způsobem mohou vytrhnout z beznaděje mnoho mladých lidí, kteří jsou plni úzkosti, protože hledají /chtějí mít/ účast na životě mas chudých.

To, co nás nejvíc šokovalo, je zjištění, že když se křesťané dají strhnout do rivality, pomalu se společné tvůrčí úsilí paralyzuje, uvolní se místo smutku a nepochopení, které neutralizuje to nejlepší ze všeho. Při návštěvě křesťanů ve většině zemí světa jsme zjistili, že jejich společenství byla současně místy největších nadějí nebo nejtrpčích zklamání.

Proto i v Temuco jsme cítili potřebu adresovat tento list právě společenstvím. A my jsme ho napsali žijící v malém domku poskytnutém ~~xx~~ starou ženou uprostřed velmi chudé čtvrti. Tady většina otců rodin vydělává ekvivalent 30 dolarů měsíčně.

Tento list je nejprve určen pro mnohé malé komunity, tolik důležité pro život Církve. Každá má svoje dary. Bylo by škoda nepoznat tyto dary a hledat něco jiného. Nic není tak podstatné pro komunitu, jako poznat svoje vlastní schopnosti, aby se mohli přizpůsobit situacím a tak se vtělit - jak to je nejlíp možné, do daných lidských prostředí. 3/.

Když se tyto malé skupiny dokáží spojit na místech, kde se společenství křesťanů setkává k modlitbě, stávají se nenahraditelným kvasem pro místní společenství, která ještě dnes nesou jméno farnost. Tento list je adresovaný též těmto velkým místním komunitám - farnostem. Napříč zkorumpovaností a těžkostem, i ony jsou potřebné v Církvi. Jsou to společenství, která si člověk nevolí. Dovolují kontinuitu, shromažďují všechna pokolení od dětství po stáří. Když mladí jdou za prací nebo mění místo, opouštějí svoje dosavadní společenství, a často nevstoupí jinam. Tehdy v sekularizovaném světě viditelnost otevřené brány kostela má smysl

„Zda dokážou farnosti splnit úlohu "přednostně přijmout chudé a mladé" /Puebla 4/ ? tím odpoví na jednu z nejnaléhavějších výzev našich dnů.

Každá komunita stojí dnes před alternativou: buď se odváží podněcovat společné tvůrčí úsilí nebo se usadí do opozice, která všechno znehybňuje. Jdeme bojovat se srdcem smířeným, sjednoceni s Kristem, aby cizinci se nám stali přáteli, aby neznámí se nám stali ~~spolupracovníky~~ našimi spolupracovníky? To On nás všechny vyzývá: "Dříve, než přijdeš k oltáři, jdi se nejprve smířit se svým bratrem!"

Které jsou hlavní rysy společného tvůrčího úsilí?

Pocítili jsme skutečnost, že když jsme ~~na~~ si našli čas navštívit se, společenství v tom jistém městě nebo oblasti přejdou od lhostejnosti k pochopení, od rivality k radosti. A když tyto návštěvy se konají spolu se slavením velikonočního tajemství, dávají předtuchu, že každá spolupráce předpokládá kráčet s Kristem, přechod /Paschou/ s Ježíšem. ./.
Bez živé modlitby není spolupráce. Mnozí očekávají ze jména od

klaštérních /o!/ společenství a farností, aby byla místem modlitby, kde tajemství Boha by bylo citelně vnímatelné, nezakryté záplavou slov. Jedna z nejsilnějších tužeb je, aby s velkou jednoduchostí prostředků společná modlitba podporovala kontemplativní postoj, který je jádrem modlitby, toto "být sám s Bohem". Právo společenství otvírají cestu k společenství s Bohem, které spolehlivě vede ke sdílení lidskému.

Konečně, dělba materiálních dober je cesta k vytvoření společenství. Některá společenství z hlediska dělby jsou již dost daleko. Užívají se velkých účinných prostředků, které vzbuzují strach a odtahují od společenství s Bohem nebo s lidmi. Přijalinkromě jiného zjednodušení svého bydlení, stravování ... tyto komunity berou na sebe riziko, ale ví, že tvořit s druhými vyžaduje schopnost vždy znovu se dát na pochod bez ohledu na možnost omylu /i/.

Společná práce probouzí účast na pastoračním povolání, které je v každém člověku, dokonce i dítě má na něm účast /o/. A jsou lidé pokročilého věku, zejména ženy, které s citlivou trpělivostí dokážou všechno vyslechnout a poskytnout službu mimořádného významu.

Jak se zúčastňovat na společném díle v každé situaci a v každém věku? tím, že každý začne tvořit vnitřně. To předpokládá umět se usebrat a dojít napříč všemu k některým základním vztahům, okolo nichž je možné se osobně formovat. V tom je výzva k společnému tvůrčímu úsilí.

Stejně tak v samotě s Bohem, když je třeba udělat rozhodnutí- v tichosti noční modlitby- o některých zásadách jako směrnicích na cestu. Někteří tu najdou východisko pro nabídku celého svého života k hlásání evangelia. Jiní najdou možnost obnovit si svoje celoživotní rozhodnutí angažování se pro Krista /manželstvo, duchovní služba, povolání řeholní nebo klášterní/.

Pro některé to bude vstup do situací nejexponovanějších - na neuralgické body světa.

To je "cesta remuca".

Poznámky:

1/ Žijíce více týdnů v chudé čtvrti indiánského města remuco v Chile, bratr Roger a mezinárodní skupina mladých připravili tento list, aby byl čten v Barceloně. Když přišel bratr Roger do Chile, byl pozván kardinálem Silva, aby mluvil v katedrále v Santiagu na slavnosti /bohoslužbě/ za lidská práva. Před odchodem z Chile strávil vánoční noc s vězni.

2/ z tohoto hlediska jsou dvě doplňující se snahy o uplatnění: první jsou ~~XXXX~~

se snaží pomáhat obětem, druzí jsou zaujati prací na strukturách a příčinách nespravedlnosti.

- 3/ Drobné komunity se angažují v oblastech nejnepříznivějších: mezi nezaměstnanými, "gastarbeitern" /cizí dělníci na práci/, mladými v těžkostech...Některé se účastní na práci odborů, vytvářejí společenství ve čtvrtích, skupiny, které řeší nejrůznější těžkosti. Pracují v kurzech pro negramotné, hledají zákonnou pomoc pro ty, jejichž práva ~~jsou~~ nejsou respektována, ožívují život v sídlištích apod. Drobné komunity modlitby mohou přemoci izolaci a anonymitu městských čtvrtí.
- 4/ V Pueble v únoru 1979 se sešla konference zodpovědných činitelů Církve z celého latinsko-amerického kontinentu. tam vyzvali křesťany, aby se zaobírali "především chudými a mladými".
- 5/ Mladí ruští pravoslavní vsugerovali myšlenku ~~okolo kříže~~ modlitby okolo kříže: na chvíli položit svoje čelo na kříž položený na zemi, tímto gestem složit svoje vlastní břemeno a břemena druhých, zapálit malou svíčku jako znak vzkříšení. Je možné slavit velikonoční tajemství buď jen jeden večer nebo se shromáždit na víkend v pátek s modlitbou křížové cesty a v sobotu s oslavou vzkříšení.
- 6/ Klášter znamená společný život a zahrnuje formy života řeholního nebo mnišského.
- 7/ Několik příkladů, které pomohou vzbudit nové myšlenky bez nároku řešit velké lidské problémy:

Když třetina lidstva nemá přístřeší nebo bydlí špatně, mladí architekti vymysleli urbanismus založený ne na pojmu zisku, ale na pojmu jednoduchosti a rozvoje člověka.- Mladí, zaangažovaní do odborného života hledají hranici životní úrovně, např. 1,3 násobek výdělků průměrného dělníka.- Jsou tací, kteří žijí a přijímají návštěvy i v prostorách velmi zjednodušených, téměř bez nábytku.- Některé komunity žijí jen z toho, co získají svoji prací, bez přijímání darů, bez rezervy kapitálu, přijímajíc chudobu prostředků.- Někteří mladí mají zodpovědnost za rozvoj výzkumu výživy nebo působí na mechanismy výroby a dělení potravin /čtvrtina lidstva trpí podvýživou, přičemž produkce obilí je teď vyšší než lidstvo potřebuje/.

ti, kteří zjednodušují svoji existenci, se ptají, co dělat dál. Někteří se účastní na osudě nejbídnějších své čtvrtě, své oblasti. Jiní se zúčastňují na velkých sbírkách mezinárodní solidarity, přičemž upřednostňují napr. tyto cíle: pomáhat rodinám koupit si pozemek pro dům, akce v prospěch bezzemků, platit advokáta, aby ohajoval chudé nebo pronásledované, podporovat výzkumnou a zdravotnickou práci pro ženy a děti, pomáhat utečencům, rodinám politických vězňů, těch, kteří jsou mučení, podporovat takovou místní pastorační, která s ohrančenými prostředky se uskutečňuje v prostředí nejvyděděnějších a nejizolovanějších.

- o/ Pro děti bratr Roger napsal v Temuco tuto modlitbu:
"Ježíši, ty odpouštíš všechno. Připrav moje dětské srdce, abych dokázal odpustit okamžitě a tak otevřít dveře radosti".

Slavit přítomný okamžik s Bohem

ty, který chceš následovat Krista, neohlížeje se nazpět, v tomto okamžiku se obrať k Bohu a důvěřuj evangeliu. Tam načerpáš z pramene radosti.

ty si myslíš, že se nedokážeš modlit. Avšak vzkříšený Kristus je tady. On tě miluje dřív než ty jeho. Škrze "Ducha, který přebývá v našich srdcích", působí v tobě víc než to tušíš.

1 když ho nepoznáváš, uměj čekat se slovy anebo bez nich, v dlou-

hých chválních mlčení, když se zdánlivě nic neděje. Tam se rozptylují ta vtíravá znechucení a rodí se tvůrčí elán. Nic v tobě se nevytváří bez toho zážitku: najít Ho v samotě, že nikdo nemůže žít pro sebe.

Když aspoň trochu pochopíš, co od tebe chce, řekni mu to. V průběhu každodenní práce. Řekni mu všechno, i to nesnesitelné. Ne-přirovnávej se k jiným a k tomu, čeho jsou schopni. Zapomněl jsi na Boha? Obrát se k němu! Ať přijde cokoli, měj odvahu stále začínat.

Když se chceš obviňovat ze všeho, co v tobě je, nestačily by na to tvoje dny a noci. Je lepší žít: v okamžku, s Bohem oslavovat odpuštění, i napříč nechuti věřit, že mi bylo odpuštěno Bohem i lidmi.

Když se rodí vnitřní zkouška nebo nepochopení zvenčí, uvědom si; že z té samé rány, v níž se kupí nepokoj, se rodí energie lásky.

Když putuješ v mlze: očekávat Krista znamená dát mu čas polo-žit věci na své místo. V poušti tvého srdce vytryskne pramen radosti. Není pomíjející ledajaká radost, ale plesání, které vychází přímo z pramenů Věčnosti.

Z Á P A S I T S E S R D C E M S M Í Ř E N Ý M

Ty, který chceš následovat Krista, neohližeje se nazpět, připrav se v životě celkem jednoduchém zápasit se srdcem smířeným.

Tam, kde je tvoje místo, neboj se bojovat za práva utlačených ať už věřících nebo ne. Hledání spravedlnosti vyzývá k životu konkrétní solidarity s nejbídnějšími. Pouhá slova se mohou stát drogou.

Ať to stojí cokoli, připrav se na boj v sobě samém, abys byl nalezen /shledán/ věrným Kristu až do smrti. Touto stalostí celé tvé existence se vytvoří v tobě vnitřní jednota, která umožní všechno překonat.

Boj se srdcem smířeným předpokládá zdržovat se ~~xxxxxxx~~ v prostředí nejsilnějších napětí. Takový zápas tě vyzývá soustředit všechny tvoje živé síly. Tvoje úmysly budou možná zkreslovány. Odmítajíc odpustit, odmítajíc smíření, co odrážíš z Krista? Bez modlitby za protivníka - jaká tma je v tobě! Když jsi ztratil milosrdenství, všechno jsi ztratil!

Sám nemůžeš pro druhé mnoho udělat. Ale v komunitě, proniknuté duchem kristovy lásky, otvírá se tato cesta, která jde od sterility ke společné službě. A Když je komunita kvasem smíření v Církvi, ~~xxxxxxx~~ nemožné se stává možným.

Chceš být kvasem v cestě, chceš milovat církev, a naražíš tak často na vnitřní protirečení, která vedou k rozdělení těla Kristova-jeho církve. Hledače smíření charakterizuje, že při následování Krista chtějí dříve naplnit než odstraňovat, dříve chápat než napomínat. Oni se drží uvnitř, dokud se nepromění křehkosti církve.

Tváří v tvář rozdělení a sporům, které nás obklopují, nic není podstatnější, než dát se na cestu navštěvování se, poslouchat jedni druhé a společně slavit velikonoční tajemství.

Když vzniká strach z kritiky, tvoje spontánní obranná reakce může tě vést k tomu, že sám budeš kritizovat první. Užil bys zbraně tak málo evangelní, zbraně zlého svědomí, abys získal něco od svého protivníka? Snaž se pochopit druhého v podstatné důvěře srdce, porozumění bude následovat.

Vzdálen tomu horet jako sláma, dej svůj život až do konce, on se stane ze dne na den tvořením s Bohem. Čím víc vzrůstá tvoje jednota s Kristem, tím víc tě to žene realizovat jí konkrétně.

SPOJIT SE S KRISTEM ŽIVOTEM CELKEM JEDNODUCHÝM

ty, který chceš následovat Krista, neohlížeje se nazpět, připomeň si, že kráčet v jeho šlépějích neznamena následovat sebe samého. On je cesta a na této cestě budeš vtažen ~~neodolatelně~~ neodolatelně do života celkem jednoduchého, do života sdílení.

Evangelium tě přivede k tomu, abys všechno opustil. Ale opustit i sebe znamená zničit sebe. znamená to hledat Boha jako první lásku. zjednodušovat a sdílet se neznamena přiklonit se k strohosti, k dostatečnosti, která zatěžuje druhé, neznamena ještě víc zvyšovat soužení chudých.

zjednodušit, abychom mohli žít intenzivně přítomny okamžik: tam najdeš chuť do života spojenou s vůní živého Boha. zjednodušovat a sdílet se znamená ztotožnit se s Kristem, který se narodil mezi chudými.

Kdyby zjednodušení tvé existence vedlo vedlo k aktivizování zlého svědomí, tehdy se zastav a ptej se sám sebe: jásání a ne vzdychání, dělej, aby všechno bylo kolem tebe slavnostní. tím málem, co máš, disponuj s fantazií, abys rozveselil monotónnost všedních dnů.

Tak málo je třeba k životu, tak málo je třeba pro přijetí. Když otevřeš svoje obydlí, hojnost dober spíše brzdí než ulehčí tvoje kontakty. tužba připravit pohodlí pro své přináší nebezpečí, že je dostáváme do vztahu závislosti.

Nestarej se, co můžeš sdílet, když máš málo: že máš malou věru, malá hmotná dobra... Při dělení toho mála Bůh ti poskytne hojnost darem.

M o d l i t b a :

Kriste, uzpůsob mě, abych dokázal slavit přítomný okamžik s Bohem, zápasit se srdcem smíreným a spojit se s tebou životem celkem jednoduchým.